

U 16. i 17. vijeku položaj Dubrovačke Republike prema Turskom carstvu bio je regulisan fermanima i ahnamama. Dubrovnik je davao godišnji harač sultanu i smatrana je za vazalnu državu velike turske imperije koja je «vazda vijernom haraču» za to obezbijedila zaštitu od spoljnih neprijatelja, garantovala mu teritorijalni integritet i mir na svojoj granici, potvrdila njegovim građanima široka prava u Turskoj. Poneki veliki vezir i paša su govorili sa visine o dubrovačkoj državnosti i htjeli da je svedu na nivo neke autonomne oblasti, kakvih je u Turskoj bilo po brdima i na primorjima, ali je uglavnom Dubrovnik od strane Porte smatran za «vjernog slugu» kome su prijateljski i sa priznanjem dodjeljenje mnoge carske milosti, koje on i uživa. Sav ovaj odnos sa Portom krajem 17. vijeka došao je u pitanje. Za vrijeme velikog rata Turske protiv evropske koalicije «Svete lige» bio se veoma izmijenio dotadašnji međunarodni položaj i orijentacija Dubrovnika. On je počeo da surađuje sa Austrijom koja je bila glavni član antiturskog saveza, računao je na njenu podršku protiv Venecije, drugog člana lige. Venecija je je osvojila neke turske oblasti u okolini Dubrovnika a onda čak i opkolila ovaj grad koji je za kratko vrijeme sasvim izgubio kopnenu vezu sa Turskom. U Carigradu se 1688. g. znalo da je Dubrovnik svečano prihvatio protektorat bečkog dvora. Za cijelo vrijeme rata Dubrovnik je na Porti dokazivao da je on najvjerniji sultanov haračar ali da ga slomiše ljuta bijeda i nevolja. Dubrovnik je vjerovao u mogućnost konačne pobjede nad turcima i u Beču stalno dokazivao kako bi njegova luka bila izvanredna skela za izvoz robe iz cijele Ugarske. Dubrovačka izvozna luka 1691.g. došla je u veliku krizu. Glavne kolonije bile su uništene, domaći balkanski trgovci u ratu rastjerani, zaplašeni i oglobljeni, komunikacije krajnje nesigurne a venecijanske trupe su se pojavile na tursko dubrovačkoj granici. Mletačke vlasti su povelje akciju da se otvore turske luke u Draču i na Neretvi. Dubrovačka diplomatija je povelje veliku borbu da spriječi otvaranje novih luka. Veliki rat se napokon završio i Dubrovnik je opet na cijeloj kopnenoj granici bio susjed Turske. Dubrovačka Republika se nadala da će sve stvari dovesti u red i obnoviti stanje koje je vladalo prije rata. Trebalo je prije svega izvesti obnovu i normalizaciju starih dubrovačko turskih odnosa. Trebalo je vratiti se u tradicionalne odnose. Nekoliko godina trajala je grozničava želja i borba za normalizaciju odnosa, da se ne dopusti zadržavanje trenutnog stanja. Porta je trebala da pomogne u obnovi trgovine u zaleđu i da ne dopusti da se pored privilegisane, između Splita i Drača jedine izvozne luke, otvore i druge luke. Glavni tumač na Porti, A. Mavrokordato, otvoreno je izjavio poslaniku V. Bući da Austrija predstavlja za Republiku većeg neprijatelja od Venecije, jer je Republika caru veoma potrebna za vezu sa Napuljem. Ali sam državnost nije bila dovoljna: trebalo je ne samo obnoviti stare forme dubrovačko turskih odnosa, nego i njihov sadržaj – trgovinu i rad luke. Dok je vodila veliku i upornu borbu za obnovu svoje luke i trgovine vlada je htjela regulisati i političko pitanje tj. način daljega davanja harača koji je Republika već vijekovima davala sultanu.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com